

D Ě K A N FAKULTY INFORMATIKY

1

Vážený pan
Doc. JUDr. Jiří Srstka
DILIA, divadelní, literární, audiovizuální
agentura, občanské sdružení
Krátkého 1
190 03 Praha 9

Brno, 2. června 2009

Vážený pane řediteli,

děkuji za doplnění plné moci k Vašemu předchozímu dopisu.

Premiéru autorského díla pana Milana Kundery "Ptákovina" jsme plánovali na 13. května 2009 v učebni posluchárně Masarykovy univerzity jako neveřejnou závěrečnou semestrální práci předmětu VV040 „Divadelní hra“ pro edukační účely. Za tento předmět získávají studenti kredity a hodnocení, které se jim započítává pro účely splnění obsahových podmínek studia. Je to jeden ze všeobecně zaměřených předmětů, jímž usilujeme ze studentů informatiky vychovávat skutečně všestranně rozvinuté osobnosti, nikoli jen úzce profesně zaměřené fachidioty. Předmět VV040 má za úkol nejen provést studenty zvládnutím textu a jevištního vystoupení, ale také s naučenou prací vystoupit před živým publikem, kde je toto vystoupení za normálních okolností samozřejmou podmínkou celkového zvládnutí tohoto předmětu a tedy i udělení hodnocení za něj pro studenty, kteří si jej zapsali.

Jsem přesvědčen o tom, že z hlediska dodržování autorských práv a respektování autorského zákona v plném rozsahu k porušení práv, která zastupujete, dojít nemohlo, porušit jsme je nehodlali a ani uskutečněním záměru ukončení předmětu realizovat produkcemi v rámci Akademického dne Masarykovy univerzity, by k nim dojít nebylo bývalo mohlo. Přesto jsme po Vaší intervenci od tohoto záměru upustili a produkci zrušili. V zájmu nepoškození studentů jsme zvolili cestu, která umožnila v dané situaci závěrečné hodnocení předmětu udělit, aniž by jeho součástí byla zamýšlená bezplatná provedení pro akademické publikum.

D Ě K A N FAKULTY INFORMATIKY

Z plné moci, kterou jste mi s jistým zpožděním poskytl, chápu, že byste ani v případě ochoty naší fakultě a jejím studentům vyjít vstříc a uzavřít s fakultou licenci na užití předmětného díla (byť jsem přesvědčen, že výukové užití by ji nevyžadovalo) k takovému kroku neměl oprávnění, protože plná moc, kterou disponujete, se vztahuje pouze na poskytování licencí k užití díla „Jakub a jeho pán“. Pokud by pro Vás bylo možné mi kontakt na někoho, kdo takovou plnou mocí na rozdíl od Vás disponuje, poskytnout, uvítal bych to.

Přestože je to zřejmě z Vašeho hlediska bezpředmětné, dovolím si Vám poskytnout několik dalších informací k předmětu VV040 obecně i jeho letošního běhu konkrétně.

Kromě nepatrného zkrácení textu lektor předmětu doc. PhDr. Josef Prokeš, Ph.D. přidal k učitelskému sboru oproti původní předloze navíc postavu Učitele hudební výchovy. Dal tak hereckou příležitost studentovi, který je primášem jihomoravské cimbálové kapely. Postava Učitele hudební výchovy v inscenaci nepronesla jediné slovo, pouze na housle doprovázela nástup učitelů ke svatební scéně svatebním pochodem, odchod učitelů za velení Tělocvikáře budovatelským pochodem, servilní veršiky Prušánkové podbarvila kýčovitě jímavým hudebním podkresem.

Žádné plakáty ani letáky na propagaci inscenace nebyly vylepeny, ani rozdávány, diváci z řad studentů a učitelů měli mít pochopitelně jako vždy vstup zdarma. Premiéru 13. května 2009 jsme na popud zákazu užití ze strany Dilia zrušili, stejně jako uvažovanou následnou reprízu a derniéru v areálu Masarykovy univerzity a areálu Vysokého učení technického v Brně.

Pro případ, že by na původně plánované a poté zrušené školní produkce někdo z dříve informovaných diváků přece jen přišel, lektor předmětu doc. Prokeš byl na místě osobně přítomen s ústní informací v tom smyslu, že představení bylo zrušeno. Rozhodli jsme se případné další dotazy nechat bez komentáře a nevyužívat žádná média, která by mohla dál zprávu šířit. Rozhodně jsme si nepřáli, aby nastalé situace zneužil mediální bulvár.

Školní divadelní představení jako ukončení předmětu VV040 uvádíme vždy jednou ročně u příležitosti Dies Academicus Masarykovy univerzity již jedenáctý rok. Některé inscenace máme naše původní, jiné od autorů jako Shakespeare, Ivan Klíma, Marian Pala či Ludvík Kundera. S autorskými právy jsme dosud nikdy neměli nejmenší problém. Např. pan Ludvík Kundera nám nejenom pro školní divadlo bezúplatně poskytl svůj text, nýbrž byl osobně přítomen na premiéře a pomohl nám následně po několik let i dramaturgicky. Pan Ivan Klíma nám v obsáhlé vzájemné korespondenci nabídl plně k dispozici svoje dosud publikované hry, poslal nám navíc ze svého popudu i svoji hru dosud nepublikovanou a nikde neuvedenou. Z korespondence s Ivanem Klímou citujeme: „Pokud se týká provozování, nezastupuje mě v Česku žádná agentura, stačí tedy můj souhlas, samozřejmě, že za studentské představení bych nic nepožadoval. Ještě jednou děkuji za Váš zájem.“

Z naší strany nebyl žádný úmysl k jednání, které by poškozovalo jakýmkoliv způsobem autorská či osobnostní práva pana Milana Kundery. Celá záležitost je pro nás všechny o to smutnější, že máme

D Ě K A N FAKULTY INFORMATIKY

spisovatele Milana Kunderu upřímně rádi a jsme hrdí na jeho působení v naší moravské metropoli. Pro mne osobně je to druhá relativně smutná zkušenost poté, co se nepodařilo, aby Milan Kundera převzal čestný doktorát Masarykovy univerzity, na jehož udělení se před časem shodla vědecká rada (hlasoval jsem pro tento návrh tehdy a ani dnes bych na tom nic neměnil). Když jsem viděl entusiasmus našich studentů při nácvičku Ptákoviny, bylo mi docela líto, že se jejich nadšení nemohlo setkat s finální zkouškou jejich nastudování před publikem, protože některé role studentům padly natolik, že by jejich uchopení předčilo i profesionální divadelníky (o adekvátnosti prostor produkce v podobě školní posluchárny s tabulí nemluvě). Takový už je ovšem život – konec konců i tato zkušenost pro studenty bude zkušeností obohacující a s ohledem na pokračující debaty o uplatňování autorských práv v digitálním prostředí i zprostředkujícím způsobem inspirující.

Se srdečným pozdravem

Jiří Zlatuška